CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
YVES BOT
prezentate la 31 ianuarie 2008 [1]

1. Prin prezenta acțiune, Regatul Spaniei solicită anularea articolelor 1-6 din Regulamentul (CE) nr. 1415/2004 al Consiliului din 19 iulie 2004 de stabilire a nivelului maxim anual al efortului de pescuit pentru anumite zone și activități de pescuit [2].

2. Această acțiune urmează celei pe care Regatul Spaniei a introdus-o cu privire la articolele 3, 4 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 1954/2003 al Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind gestionarea efortului de pescuit referitor la anumite zone și resurse de pescuit comunitare, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 685/95 și (CE) nr. 2027/95 [3] și pe care Curtea a respins-o prin Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul [4].

3. În această hotărâre, Curtea a considerat că, în măsura în care dispozițiile atacate nu pot fi separate de celelalte prevederi ale Regulamentului nr. 1954/2003, concluziile prezentate de Regatul Spaniei în sensul anulării parțiale a acestui regulament nu sunt admisibile, iar acțiunea trebuie, prin urmare, respinsă [5].

4. În așteptarea pronunțării hotărârii menționate, Curtea a decis, la 2 martie 2005, să suspende procedura în prezenta cauză. În urma pronunțării Hotărârii Spania/Consiliul, citată anterior, Regatul Spaniei a solicitat reluarea procedurii în prezenta cauză.

5. În susținerea prezentului recurs, Regatul Spaniei invocă, în temeiul articolului 241 CE, excepția de nelegalitate a Regulamentului nr. 1954/2003.

6. În cadrul prezentelor concluzii, vom explica, într-o primă etapă, care sunt moti-

1 — Limba originală: franceza.
2 — JO L 258, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 7, p. 215.
3 — JO L 289, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 7, p. 30.
4 — C-36/04, Rec., p. I-2981.
5 — Hotărârea Spania/Consiliul, citată anterior (punctul 21).

vele pentru care această excepție de nelegalitate trebuie, în opinia noastră, să fie declarată admisibilă. Apoi, în a doua etapă, vom arăta rațiunile pentru care considerăm că motivele invocate de Regatul Spaniei în susținerea acestei excepții de nelegalitate nu pot fi reținute și că prezenta acțiune trebuie, prin urmare, să fie respinsă ca nefondată.

I — Cadrul juridic

A — *Regulamentul nr. 1954/2003*

7. În temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului [6], „Consiliul adoptă măsuri comunitare de reglementare a accesului la ape și resurse, precum și a exercitării durabile a activităților de pescuit". În particular, alineatul (2) litera (f) al acestui articol menționează măsurile privind „limitarea efortului de pescuit".

8. Regulamentul nr. 1954/2003 constituie una dintre aceste măsuri. Potrivit articolului 1, regulamentul menționat „stabilește criterii și proceduri pentru un sistem de gestionare a efortului de pescuit în zonele ICES V, VI, VII, VIII, IX și X, precum și în zonele CECAF 34.1.1, 34.1.2 și 34.2.0".

9. Conform articolului 2 litera (b) din același regulament, „«efort de pescuit» înseamnă produsul dintre capacitatea și activitatea unei nave de pescuit; pentru un grup de nave, acesta înseamnă suma efortului de pescuit depus de fiecare navă din grup".

10. Considerentul (2) al Regulamentului nr. 1954/2003 precizează că „[r]egimul de acces la ape și resurse, menționat la articolele 156-166 și la articolele 347-353 din actul de aderare a Spaniei și Portugaliei [7], a expirat la 31 decembrie 2002. În consecință, anumite dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 685/95 al Consiliului din 27 martie 1995 privind gestionarea eforturilor de pescuit referitoare la anumite zone și resurse de pescuit comunitare [8], precum și ale Regulamentului (CE) nr. 2027/95 al Consiliului din 15 iunie 1995 de instituire a unui sistem de gestionare

6 — JO L 358, p. 59, Ediție specială, 04/vol. 6, p. 237.

7 — Actul privind condițiile de aderare a Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze și adaptările tratatelor (JO 1985, L 302, p. 23, în special p. 69 și următoarele, denumit în continuare „actul de aderare").

8 — Regulamentul din 27 martie 1995 (JO L 71, p. 5, Ediție specială, 04/vol. 2, p. 240).

a efortului de pescuit referitor la anumite zone și resurse de pescuit comunitare[9] trebuie adaptate noului cadru legislativ".

11. În plus, potrivit considerentului (3) al Regulamentului nr. 1954/2003, „[a]lte dispoziții prevăzute de Regulamentul [nr. 685/95] și de Regulamentul [nr. 2027/95] sunt destinate să stabilească un sistem general de gestionare a efortului de pescuit pentru a preveni o creștere a efortului de pescuit și nu sunt legate de [actul de aderare]. Respectivele dispoziții sunt importante pentru gestionarea pescuitului și trebuie menținute".

12. Din această perspectivă, considerentul (4) al Regulamentului nr. 1954/2003 prevede că, „[p]entru a se asigura că nu se înregistrează creșteri ale nivelurilor globale existente ale efortului de pescuit, este necesar să se stabilească un nou regim de gestionare a efortului de pescuit în zonele [enumerate la articolul 1 din regulamentul menționat]. Acest regim limitează efortul de pescuit pe baza efortului de pescuit depus în locurile de pescuit în cauză pe perioada 1998-2002".

13. Capitolul II din Regulamentul nr. 1954/2003 privește regimul de gestionare a efortului de pescuit astfel stabilit. În cadrul acestui capitol, articolul 3 din regulamentul menționat, intitulat „Măsuri privind capturarea speciilor demersale și a anumitor moluște și crustacee", este redactat astfel:

„1. Cu excepția zonei definite la articolul 6 alineatul (1), statele membre:

(a) evaluează nivelurile efortului de pescuit exercitat de navele cu o lungime de minimum 15 metri, ca medie anuală pentru perioada 1998-2002, în fiecare dintre zonele ICES și zonele CECAF menționate la articolul 1 pentru pescuitul de adâncime, cu excepția pescuitului de adâncime reglementat de Regulamentul (CE) nr. 2347/2002 al Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a cerințelor specifice de acces și a condițiilor asociate care se aplică pescuitului rezervelor de specii de adâncime[10] și pentru pescuitul de scoici comestibile, crabi comestibili și păianjeni de mare, stabilit de anexa la prezentul regulament. Pentru calcularea efortului de pescuit, capacitatea de pescuit a navelor se măsoară ca putere instalată exprimată în kilowați (kW);

9 — Regulamentul din 15 iunie 1995 (JO L 199, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 2, p. 259), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 149/1999 al Consiliului din 19 ianuarie 1999 (JO L 18, p. 3, Ediție specială, 04/vol. 5, p. 39).

10 — JO L 351, p. 6, Ediție specială, 04/vol. 6, p. 231.

(b) alocă nivelul efortului de pescuit evaluat în conformitate cu litera (a) în fiecare zonă ICES și zonă CECAF, pentru fiecare dintre activitățile de pescuit menționate la litera (a).

adâncime, cu excepția celor reglementate de Regulamentul [nr. 2347/2002], și a pescuitului de scoici comestibile, crabi comestibili și păianjeni de mare și alocă nivelul efortului de pescuit evaluat în acest mod pentru fiecare dintre activitățile de pescuit în cauză".

[…]".

14. Pe de altă parte, Regulamentul nr. 1954/2003 stabilește un regim specific de gestionare a efortului de pescuit pentru o zonă sensibilă din punct de vedere biologic delimitată în largul coastelor Irlandei. Considerentul (7) al acestui regulament precizează în această privință că „[a] fost identificată o zonă în sudul și vestul Irlandei în care se găsește o mare concentrare de puiet de merluciu. Această zonă a fost supusă unor restricții speciale în ceea ce privește utilizarea uneltelor demersale. Tot în scopul conservării, zona trebuie supusă și unor cerințe specifice de limitare a efortului în cadrul sistemului general descris anterior […]".

15. Regimul specific de gestionare a efortului de pescuit aplicat în această zonă sensibilă din punct de vedere biologic, delimitată în mod exact la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1954/2003, este definit la alineatul (2) al aceluiași articol, care prevede că „statele membre evaluează nivelurile efortului de pescuit exercitat de navele cu o lungime totală de minimum 10 metri, ca medie anuală a perioadei 1998-2002, pentru pescuitul de

16. În sfârșit, articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1954/2003 prevede că, pe baza informațiilor comunicate de statele membre Comisiei Comunităților Europene, aceasta „înaintează Consiliului […] o propunere de regulament de stabilire a efortului de pescuit maxim anual pentru fiecare stat membru și pentru fiecare zonă și activitate de pescuit menționate la articolele 3 și 6".

17. În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul menționat, „Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei […], decide cu privire la efortul de pescuit maxim anual menționat la alineatul (1)".

18. În temeiul acestei dispoziții, Consiliul a adoptat Regulamentul nr. 1415/2004, care face obiectul prezentei acțiuni în anulare.

B — *Regulamentul nr. 1415/2004*

19. Potrivit ultimului considerent al Regulamentului nr. 1415/2004, „[n]ivelul maxim al efortului de pescuit care trebuie stabilit pentru navele care arborează pavilionul unui stat membru, pe grupe de specii, zone și activități de pescuit, ar trebui să fie egal cu efortul de pescuit global practicat pe o perioadă de cinci ani, din 1998 până în 2002, de aceste nave, împărțit la cinci".

20. Acest regulament prevede:

„*Articolul 1*

Obiectul

Prezentul regulament stabilește nivelul maxim anual al efortului de pescuit pentru fiecare stat membru și pentru fiecare zonă și activitate de pescuit definită la articolele 3 și 6 din Regulamentul [nr. 1954/2003].

Articolul 2

Nivelurile maxime

(1) Nivelurile maxime ale efortului de pescuit anual pe grupe de specii, zonă și activitate de pescuit, precum și pe stat membru, pentru zonele menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul [nr. 1954/2003], sunt menționate la anexa I la prezentul regulament.

(2) Nivelurile maxime ale efortului de pescuit anual pe grupe de specii, zonă și activitate de pescuit, precum și pe stat membru, pentru zona menționată la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul [nr. 1954/2003], sunt menționate la anexa II la prezentul regulament.

Articolul 3

Tranzitarea unei zone

(1) Fiecare stat membru se asigură că utilizarea alocațiilor pentru efortul de pescuit pe zone, definit la articolele 3 și 6 din Regulamentul [nr. 1954/2003], nu va avea ca rezultat prelungirea perioadei de pescuit în comparație cu nivelurile efortului de pescuit practicate în timpul perioadei de referință.

(2) Efortul de pescuit stabilit ca urmare a tranzitării navei printr-o zonă în care nu a avut loc nicio operație de pescuit în perioada de referință nu poate fi utilizat în vederea efectuării operațiunilor de pescuit în zona respectivă. Fiecare stat membru înregistrează un asemenea efort de pescuit în mod separat.

Articolul 4

Metodologia

Fiecare stat membru se asigură ca metoda utilizată pentru a înregistra efortul de pescuit să fie aceeași ca și cea aplicată pentru evaluarea nivelurilor efortului de pescuit, în conformitate cu articolele 3 și 6 din Regulamentul [nr. 1954/2003].

Articolul 5

Respectarea altor regimuri de limitare a efortului de pescuit

Nivelurile maxime anuale ale efortului de pescuit stabilite la anexele I și II nu aduc atingere limitărilor efortului de pescuit stabilite în temeiul planurilor de reconstituire sau al oricăror alte măsuri de gestionare în cadrul legislației comunitare, cu condiția ca nivelul minim al efortului de pescuit să fie respectat.

Articolul 6

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.”

II — Acțiunea

21. Prin cererea de sesizare a instanței, Regatul Spaniei solicită Curții anularea articolelor 1-6 din Regulamentul nr. 1415/2004, invocând, pe de o parte, încălcarea principiului nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate și susținând, pe de altă parte, că, prin adoptarea articolului 6 din Regulamentul nr. 1954/2003, precum și a Regulamentului nr. 1415/2004, Consiliul a săvârșit un abuz de putere.

22. Ulterior, prin memoriul în replică depus la 22 iunie 2006, Regatul Spaniei a invocat în mod expres, în temeiul articolului 241 CE, excepția de nelegalitate a Regulamentului nr. 1954/2003. Acesta solicită Curții să constate nelegalitatea regulamentului menționat.

23. Prin ordonanța președintelui Curții din 9 martie 2005, a fost admisă cererea de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului formulată de Comisie.

III — Apreciere

24. Ne vom exprima, mai întâi, poziția cu privire la admisibilitatea excepției de nelegalitate invocate de Regatul Spaniei.

A — *Cu privire la admisibilitatea excepției de nelegalitate invocate de Regatul Spaniei*

25. Prin cererea formulată, Regatul Spaniei invocă un prim motiv, întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate, în ceea ce privește, pe de o parte, perioada de referință utilizată pentru a stabili nivelul maxim anual al efortului de pescuit și, pe de altă parte, delimitarea unei zone sensibile.

26. Argumentele prezentate de acest stat membru în susținerea motivului menționat sunt identice cu cele invocate în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Spania/Consiliul, citată anterior.

27. Regatul Spaniei arată, la punctul 36 din cererea sa, faptul că, în opinia sa, articolele 3, 4 și 6 din Regulamentul nr. 1954/2003 aduc atingere principiului nediscriminării și trebuie anulate. Din acest motiv, a introdus o acțiune în anulare în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Spania/Consiliul, citată anterior.

28. Regatul Spaniei precizează în continuare că atacă de asemenea Regulamentul nr. 1415/2004, în măsura în care acesta pune în aplicare articolele 3 și 6 din Regulamentul nr. 1954/2003.

29. Tot astfel, în ceea ce privește al doilea motiv, întemeiat pe abuzul de putere din partea Consiliului, Regatul Spaniei reiterează, prin cererea formulată, argumentația prezentată în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Spania/Consiliul, citată anterior. Acest stat consideră că Regulamentul nr. 1415/2004, care pune în aplicare articolul 6 din Regulamentul nr. 1954/2003, ar trebui anulat de Curte, deoarece, prin adoptarea articolului 6 menționat și a regulamentului de executare, Consiliul ar fi săvârșit un abuz de putere.

30. Prin memoriul în replică, prezentat ulterior pronunțării Hotărârii Spania/Consiliul, citată anterior, Regatul Spaniei arată că este necesară invocarea, în temeiul articolului 241 CE, a excepției de nelegalitate a Regulamentului nr. 1954/2003. Acest stat indică mai multe motive care ar justifica, în opinia sa, controlul, pe cale incidentă, al conformității Regulamentului nr. 1954/2003 cu dreptul comunitar.

31. În cadrul acestor motive, Regatul Spaniei susține, printre altele, că excepția de nelegalitate reprezintă un mijloc de a elimina, dacă este cazul, dispoziții care, deși sunt contrare dreptului comunitar, constituie temeiul unui act care face obiectul unei acțiuni în anulare. Statul menționat arată în acest sens că există un raport juridic direct între actul de executare, respectiv Regulamentul nr. 1415/2004, și actul de bază, respectiv Regulamentul nr. 1954/2003. Astfel, indicațiile cuprinse în anexele la Regulamentul nr. 1415/2004 nu ar putea fi stabilite și calculate decât pe baza măsurilor și a condițiilor definite la articolele 3 și 6 din Regulamentul nr. 1954/2003.

32. În plus, Regatul Spaniei consideră că prezenta cauză este diferită de ipoteza în care excepția de nelegalitate invocată de un stat membru este inadmisibilă pentru motivul că termenul de exercitare a unei acțiuni în anulare a expirat [11]. Astfel, Regatul Spaniei s-ar fi conformat acestei cerințe cu ocazia acțiunii pe care a formulat-o împotriva regulamentului de bază în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Spania/Consiliul, citată anterior.

33. În sfârșit, acest stat membru arată că hotărârea pronunțată în cauza menționată nu a examinat pe fond motivele invocate de acesta, motive care ar putea fi, în esență, aplicate regulamentului de executare și care ar justifica inaplicabilitatea, în speță, a Regulamentului nr. 1954/2003. În opinia acestuia, absența unei decizii cu privire la fond și existența unui raport juridic direct între cele două regulamente în cauză ar obliga Curtea să se pronunțe, în cadrul prezentei acțiuni, cu privire la inaplicabilitatea Regulamentului nr. 1954/2003. În caz contrar, Regatul Spaniei apreciază că hotărârea Curții ar fi lipsită de efect util.

34. În memoriul în apărare, Consiliul arată că Regatul Spaniei nu pretinde că Regulamentul nr. 1415/2004 nu a respectat prevederile Regulamentului nr. 1954/2003, ci că acest stat membru apreciază, dimpotrivă, că regulamentul atacat este nelegal deoarece a urmat criteriile stabilite la articolele 3 și 6 din Regulamentul nr. 1954/2003. În plus, Consiliul constată că, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Spania/Consiliul, citată anterior, Regatul Spaniei a solicitat Curții să anuleze articolele 3 și 6 din Regulamentul nr. 1954/2003 pentru aceleași motive precum cele invocate în speță, respectiv încălcarea principiului nediscriminării și abuzul de putere. În continuare, Consiliul își exprimă poziția cu privire la fond.

35. În memoriul în duplică, Consiliul subliniază că prezenta acțiune, îndreptată împotriva Regulamentului nr. 1415/2004, a fost formulată în cadrul unei proceduri distincte și autonome în raport cu cauza în care s-a

11 — Regatul Spaniei menționează în acest sens Hotărârea din 29 iunie 1995, Spania/Comisia (C-135/93, Rec., p. I-1651, punctul 17).

pronunțat Hotărârea Spania/Consiliul, citată anterior, cu toate că cele două acțiuni erau în mod evident conexe. Consiliul arată că respectarea nivelului maxim anual al efortului de pescuit pentru fiecare stat membru, stabilit de Regulamentul nr. 1415/2004, reprezintă o obligație complementară, însă distinctă în raport cu obligațiile prevăzute la articolele 3, 4 și 6-8 din Regulamentul nr. 1954/2003.

36. Consiliul consideră că excepția de nelegalitate invocată în stadiul replicii este tardivă și, așadar, inadmisibilă. Acesta apreciază astfel că, în raport cu prevederile articolului 42 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură al Curții [12], respingerea acțiunii formulate de Regatul Spaniei în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Spania/Consiliul, citată anterior, nu poate fi considerată un fapt nou.

37. În acest sens, Consiliul arată, printre altele, că actele adoptate de instituțiile comunitare beneficiază de prezumția de validitate, astfel încât o hotărâre a Curții care confirmă validitatea unui act nu modifică situația juridică în care se afla reclamantul și, prin urmare, nu poate constitui un element care să permită invocarea unui motiv nou.

38. În orice caz, Consiliul apreciază că Regatul Spaniei nu poate contesta validitatea Regulamentului nr. 1954/2003 după scurgerea termenului stabilit la articolul 230 ultimul paragraf CE. Acesta consideră că, dacă un stat membru ar fi autorizat să atace un act comunitar prin intermediul excepției de nelegalitate de fiecare dată când o instituție adoptă un act de executare al respectivului act comunitar, acest lucru ar face posibilă repunerea în discuție în mod nelimitat a actelor comunitare care produc efecte juridice, fapt contrar, în opinia sa, obiectivului urmărit prin termenele de exercitare a acțiunilor, respectiv garantarea securității juridice.

39. Consiliul face referire în acest sens la jurisprudența Curții, din care reiese că este imposibil pentru destinatarul unei decizii adoptate de instituțiile comunitare care nu a fost atacată în termenul prevăzut la articolul 230 ultimul paragraf CE să invoce nelegalitatea unei astfel de decizii, întrucât aceasta a devenit definitivă în ceea ce îl privește [13].

40. Consiliul apreciază că jurisprudența menționată trebuie să fie aplicată în prezenta cauză, deși se diferențiază de aceasta prin două aspecte, respectiv, pe de o parte, prin faptul că Regatul Spaniei a atacat actul a cărui validitate o contestă în prezent, însă acțiunea sa a fost respinsă, și, pe de altă parte, prin

12 — Potrivit acestei dispoziții, „[p]e parcursul procesului, invocarea de motive noi este interzisă, cu excepția cazului în care acestea se bazează pe elemente de fapt și de drept care au apărut în cursul procedurii”.

13 — Consiliul menționează Hotărârea din 15 noiembrie 1983, Comisia/Franța (52/83, Rec., p. 3707, punctul 10), Hotărârea din 9 martie 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, Rec., p. I-833, punctul 13), și Hotărârea din 15 februarie 2001, Nachi Europe (C-239/99, Rec., p. I-1197, punctul 29).

faptul că actul contestat în prezenta procedură este un regulament.

41. La rândul său, Comisia subliniază mai întâi că legătura dintre Regulamentul nr. 1954/2003 și Regulamentul nr. 1415/2004 este atât de strânsă, încât prezenta acțiune nu este decât o repetare, aproape literală, a acțiunii care s-a finalizat cu pronunțarea Hotărârii Spania/Consiliul, citată anterior. Potrivit Comisiei, prezenta acțiune nu ar fi îndreptată, în realitate, împotriva Regulamentului nr. 1415/2004, ci împotriva articolelor 3, 4 și 6 din Regulamentul nr. 1954/2003. Niciunul dintre motivele prezentei acțiuni nu menționează în mod specific sau direct Regulamentul nr. 1415/2004. Din acest motiv, Comisia consideră că, prin solicitarea de a se continua prezenta procedură, Regatul Spaniei încearcă să se sustragă efectelor hotărârii prin care a fost respinsă acțiunea sa în cauza Spania/Consiliul, citată anterior.

42. În plus, potrivit Comisiei, excepția de nelegalitate, tacită sau implicită, nu a fost prezentată corect, întrucât, pe de o parte, o astfel de excepție ar fi subordonată acțiunii în anulare întemeiate pe articolul 230 CE, astfel încât Regatul Spaniei nu ar putea invoca nelegalitatea unui act împotriva căruia a avut posibilitatea de a formula o acțiune în anulare [14]. Pe de altă parte, excepția de nelegalitate nu ar fi o chestiune de ordine publică și ar trebui, prin urmare, să fie invocată în mod explicit în cererea introductivă [15].

43. Potrivit Comisiei, o excepție de nelegalitate invocată în replică ar trebui considerată tardivă. În plus, aceasta ar presupune invocarea unui nou motiv, precum și modificarea cererii inițiale, ceea ce articolul 42 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură al Curții nu ar permite.

44. Pentru aceste motive, Comisia apreciază că prezenta acțiune ar trebui respinsă fără a fi necesară examinarea fondului cauzei.

45. În memoriul în răspuns la memoriul în intervenție al Comisiei, Regatul Spaniei precizează că, în opinia sa, Hotărârea Spania/Consiliul, citată anterior, constituie un element nou de fapt și de drept care a apărut în cursul procedurii și care face posibilă invocarea unui motiv nou, în conformitate cu articolul 42 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură al Curții. În sfârșit, excepția de nelegalitate nu ar aduce atingere nici principiului securității juridice, nici celui al autorității de lucru judecat.

14 — Comisia menționează în acest sens Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 1995, TWD/Comisia (T-244/93 și T-486/93, Rec., p. II-2265, punctul 103).

15 — Comisia menționează în această privință Hotărârea din 17 decembrie 1959, Société des fonderies de Pont-à-Mousson/Înalta Autoritate (14/59, Rec., p. 445).

46. Nu împărtășim poziția susținută de Consiliu și de Comisie, în măsura în care acestea consideră inadmisibilă o excepție de nelegalitate cum este cea prezentată de Regatul Spaniei în cadrul prezentei acțiuni.

47. În susținerea punctului lor de vedere, Consiliul și Comisia se plasează pe două planuri: pe de o parte, apără o poziție de principiu care constă, în esență, în a susține că un stat membru nu ar putea invoca o excepție de nelegalitate împotriva unui act comunitar pe care a fost anterior în măsură să îl atace, chiar dacă actul respectiv este un regulament. Pe de altă parte, apreciază că excepția de nelegalitate prezintă, în cauza principală, un caracter tardiv.

48. Considerăm, dimpotrivă, că textul articolului 241 CE permite unui stat membru, pe scară foarte largă, să invoce inaplicabilitatea unui regulament, inclusiv, în opinia noastră, atunci când a introdus deja o acțiune în anularea parțială a unui astfel de regulament, însă această acțiune a fost declarată inadmisibilă.

49. Apreciem, pe de altă parte, că excepția de nelegalitate invocată de Regatul Spaniei nu poate fi considerată tardivă, în măsura în care este conținută implicit în cererea formulată de Regatul Spaniei.

1. Cu privire la posibilitatea unui reclamant privilegiat de a invoca excepția de nelegalitate a unui regulament

50. Este necesar să amintim mai întâi că, potrivit articolului 241 CE, „[f]ără a fi afectată de expirarea termenului prevăzut la articolul 230 paragraful al cincilea, în cazul unui litigiu privind un regulament adoptat în comun de Parlamentul European și de Consiliu sau un regulament al Consiliului, al Comisiei sau al [Băncii Centrale Europene], orice parte se poate prevala de motivele de drept prevăzute la articolul 230 paragraful al doilea pentru a invoca în fața Curții de Justiție inaplicabilitatea acestui regulament”.

51. Curtea s-a confruntat în numeroase rânduri cu problema admisibilității excepțiilor de nelegalitate invocate, în temeiul articolului 241 CE, de reclamanți obișnuiți sau de reclamanți privilegiați. De aici a rezultat o jurisprudență complexă, ale cărei linii principale sunt următoarele.

52. Prin Hotărârea din 6 martie 1979, Simmenthal/Comisia [16], Curtea a arătat că „articolul [241 CE] reprezintă expresia unui principiu general care asigură oricărei părți

16 — 92/78, Rec., p. 777.

dreptul de a contesta, în vederea obținerii anulării unei decizii care o privește în mod direct și individual, validitatea actelor instituționale anterioare care constituie temeiul juridic al deciziei atacate, dacă această parte nu ar dispune de dreptul de a introduce, în temeiul articolului [230 CE], o acțiune directă împotriva respectivelor acte, ale căror consecințe le suportă astfel fără să fi fost în măsură să solicite anularea acestora" [17].

53. Această hotărâre a introdus, în cadrul raporturilor dintre acțiunea în anulare și excepția de nelegalitate, o logică a compensării căilor legale [18]. Prin subordonarea admisibilității excepției de nelegalitate unei condiții privind absența unui căi legale alternative, Curtea a conferit acestei excepții un caracter subsidiar [19].

54. Subordonând astfel admisibilitatea excepției de nelegalitate lipsei accesului direct la judecata comunitară, instanța comunitară urmărește să evite ca această cale legală să îi ofere reclamantului neglijent o a doua șansă. Rezultă de aici un principiu al unicității protecției jurisdicționale, în temeiul căruia un justițiabil nu ar trebui să dispună, ca regulă generală, decât de o singură posibilitate de acces la instanța comunitară [20].

55. Potrivit acestei logici, decăderea din dreptul de a introduce o contestație incidentă vine să sancționeze comportamentul neglijent al reclamantului care a omis să utilizeze calea acțiunii în anulare pentru a contesta o decizie, deși dispunea în mod cert de această posibilitate [21].

56. De aceea, asemenea reclamanților obișnuiți, reclamanții privilegiați nu pot invoca, pe cale de excepție, în cadrul unei acțiuni în anulare îndreptate împotriva unei decizii, nelegalitatea unui act anterior având aceeași natură a cărui anulare ar fi putut să o solicite în mod direct. Potrivit Curții, admiterea soluției contrare ar face posibilă eludarea termenului de exercitare a acțiunii prevăzut la articolul 230 al cincilea paragraf CE [22]. Acest principiu al intangibilității deciziilor necontestate în termenul menționat nu este înlăturat decât în ipoteza în care actul pretins nelegal ar fi afectat de vicii atât de grave și de evidente, încât ar putea fi calificat drept act inexistent [23].

17 — Punctul 39.

18 — Potrivit expresiei utilizate de Coutron, L., *La contestation incidente des actes de l'Union européenne,* teză susținută la 10 decembrie 2005 la Universitatea Montpellier I.

19 — A se vedea Molinier, J., „Exception d'illégalité", *Jurisclasseur Europe,* 2007, fascicula 350, p. 7, punctul 22.

20 — A se vedea Coutron, L., op. cit., p. 113 și 383.

21 — Această decădere a fost inițial opusă reclamantului neglijent în cadrul unei trimiteri pentru aprecierea validității (Hotărârea TWD Textilwerke Deggendorf, citată anterior, punctele 23-25). Anul următor, Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene a aplicat acest raționament în cadrul excepției de nelegalitate (Hotărârea TWD/Comisia, citată anterior, punctul 103).

22 — A se vedea în special Hotărârea Spania/Comisia, citată anterior (punctul 17).

23 — Hotărârea din 30 iunie 1988, Comisia/Grecia (226/87, Rec., p. 3611, punctul 16). A se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea din 10 decembrie 1969, Comisia/Franța (6/69 și 11/69, Rec., p. 523, punctele 11-13).

57. Acest raționament, întemeiat pe compensarea căilor legale, este relevant și în cazul în care o excepție de nelegalitate este invocată împotriva unui regulament?

58. Răspunsul este afirmativ atunci când o astfel de excepție de nelegalitate este invocată de un reclamant obișnuit. Într-adevăr, în această situație, posibilitatea unei contestații incidente vine să compenseze limitarea accesului reclamanților neprivilegiați la acțiunea în anularea actelor normative. În prezența unui veritabil act de aplicabilitate generală a cărui anulare nu o pot solicita, în principiu, în mod direct, reclamanților obișnuiți nu li se poate imputa lipsa de diligență și beneficiază, prin urmare, de dreptul de a exercita o contestație incidentă [24].

59. Un astfel de raționament ni se pare coerent în raport cu sistematizarea căilor de drept comunitar și compatibil cu textul articolului 241 CE, care permite oricărei părți să invoce inaplicabilitatea unui regulament pe cale incidentă. Confirmând astfel posibilitatea unui reclamant obișnuit de a contesta pe cale incidentă un act de aplicabilitate generală, jurisprudența Curții reușește să concilieze logica compensării căilor legale cu textul articolului 241 CE.

60. În schimb, atunci când excepția de nelegalitate a unui regulament este invocată de un reclamant privilegiat, raționamentul în sensul compensării căilor de drept își pierde relevanța, în măsura în care ar conduce la nerespectarea textului articolului 241 CE.

61. Într-adevăr, din moment ce statele membre și instituțiile comunitare dispun de un acces aproape nelimitat la acțiunea în anulare, un astfel de raționament, care condiționează admisibilitatea unei excepții de nelegalitate de imposibilitatea de a accede direct la instanța comunitară, ar avea drept consecință, în mod inevitabil, negarea oricărui drept al reclamanților privilegiați de a formula o contestație incidentă [25]. Acest lucru ar constitui o nerespectare vădită a textului articolului 241 CE, care, reamintim, conferă oricărei părți dreptul, neafectat de expirarea termenului prevăzut la articolul 230 al cincilea paragraf CE, de a invoca în fața Curții inaplicabilitatea unui regulament [26].

62. Din cauza, cu siguranță, a caracterului insurmontabil al acestei formulări literale [27], Curtea, sub influența mai multor avocați

24 — A se vedea în acest sens Hotărârea din 12 decembrie 1996, Accrington Beef și alții (C-241/95, Rec., p. I-6699, punctele 15 și 16).

25 — A se vedea Coutron, L., op. cit., p. 393.

26 — A se vedea în acest sens Concluziile prezentate de avocatul general Slynn în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 12 februarie 1987, Franța/Comisia (181/85, Rec., p. 689). Potrivit acestuia, „[i]n pofida poziției «privilegiate» a statelor membre în raport cu articolul [230 CE], […] expresia «orice parte» din cuprinsul articolului [241 CE] este folosită în sens literal, și nu în sensul de «orice altă parte în afara statelor membre»” (p. 703).

27 — Pentru a relua expresia utilizată de avocatul general Mancini la pagina 5343 din Concluziile prezentate în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 27 septembrie 1988, Grecia/Consiliul (204/86, Rec., p. 5323).

generali [28], a admis treptat că un reclamant privilegiat poate invoca, în cadrul unei acțiuni în anulare, o excepție de nelegalitate a unui regulament [29].

63. Prin urmare, nu este relevantă susținerea Consiliului și a Comisiei potrivit căreia excepția de nelegalitate a Regulamentului nr. 1954/2003 invocată de Regatul Spaniei este inadmisibilă în măsura în care acest stat membru avea posibilitatea de a exercita direct o acțiune în anularea acestui regulament.

64. În opinia noastră, această argumentație trebuie cu atât mai mult respinsă în cazul în care un reclamant privilegiat și-a exercitat dreptul la acțiune, însă acțiunea sa a fost respinsă pentru motivul inadmisibilității cererii sale de anulare parțială.

65. Astfel, în cazul în care textul articolului 241 CE se opune ca lipsa de diligență a unui reclamant privilegiat, care nu a introdus o acțiune în anularea unui regulament în termenul prevăzut, să îi poată fi opusă acestuia pentru a declara inadmisibilă o excepție de nelegalitate invocată împotriva unui astfel de act, aceeași soluție se impune, în opinia noastră, *a fortiori* atunci când un stat membru a introdus o acțiune în anulare în termenul prevăzut, însă acțiunea sa a fost respinsă pentru motivul inadmisibilității cererii sale de anulare parțială.

66. În definitiv, nu considerăm că ar fi coerent, în raport cu jurisprudența Curții în materie de admisibilitate a excepției de nelegalitate, faptul de a sancționa mai sever, respectiv prin decădere, reclamantul privilegiat care a făcut dovada unei diligențe care ar putea fi calificată ca imperfectă, cum este cazul Regatului Spaniei în prezenta procedură, față de reclamantul al cărui comportament ar putea fi considerat ca lipsit de diligență.

67. Deducem din aceste elemente că textul articolului 241 CE permite unui stat membru, pe scară foarte largă, să invoce inaplicabilitatea unui regulament, inclusiv, în opinia noastră, atunci când a introdus deja o acțiune în anularea parțială a unui astfel de regulament, însă această acțiune a fost declarată inadmisibilă.

28 — A se vedea în special p. 600 din Concluziile prezentate de avocatul general Roemer în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 13 iulie 1966, Italia/Consiliul și Comisia (32/65, Rec., p. 563), p. 703 din Concluziile prezentate de avocatul general Slynn în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Franța/Comisia, citată anterior, p. 5343-5345 din Concluziile prezentate de avocatul general Mancini în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Grecia/Consiliul, citată anterior. A se vedea de asemenea, pe linia aceluiași raționament, punctele 36-54 din Concluziile prezentate de avocatul general Mengozzi la 19 septembrie 2007 în cauza Comisia/Consiliul (C-91/05), pendinte în fața Curții.

29 — Mai multe hotărâri admit doar în mod implicit dreptul reclamanților privilegiați de a formula, în cadrul unei acțiuni în anulare, o contestație împotriva unui regulament pe cale incidentă (a se vedea Hotărârile citate anterior Italia/Consiliul și Comisia, Franța/Comisia și Grecia/Consiliul). Mai recent, Curtea a admis mai ușor că un reclamant privilegiat poate contesta un regulament pe cale incidentă [a se vedea în special Hotărârea din 10 iulie 2003, Comisia/BCE (C-11/00, Rec., p. I-7147, punctele 74-78), și Hotărârea din 14 aprilie 2005, Belgia/Comisia (C-110/03, Rec., p. I-2801, punctele 76-81)].

2. Cu privire la existența sau inexistența caracterului tardiv al excepției de nelegalitate invocate de Regatul Spaniei

68. În ceea ce privește această chestiune, este necesar mai întâi să arătăm că printre condițiile de admisibilitate a unei excepții de nelegalitate se află cea în temeiul căreia reclamantul care introduce o contestație pe cale incidentă trebuie să o formuleze în mod clar și motivat [30].

69. Astfel, o excepție de nelegalitate care nu cuprinde o expunere sumară a motivului și care nu este motivată trebuie să fie declarată inadmisibilă [31].

70. Prin urmare, este necesar ca „elementele esențiale ale argumentării în drept" să fie menționate în cerere, ceea ce va face posibilă, dacă va fi cazul, dezvoltarea acestora în replică [32].

71. Pe de altă parte, interzicerea invocării de motive noi pe parcursul procesului împiedică reclamantul să ridice, pentru prima dată, o excepție de nelegalitate în stadiul memoriului în replică [33], cu excepția cazului în care anumite elemente de drept sau de fapt au apărut în cursul procedurii, în conformitate cu prevederile articolului 42 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură al Curții [34].

72. În plus, trebuie să arătăm că, potrivit Curții, deși această dispoziție îi permite unui reclamant să invoce, în mod excepțional, motive noi în susținerea concluziilor formulate în actul de sesizare a instanței, aceasta nu prevede deloc posibilitatea ca un reclamant să formuleze concluzii noi [35].

73. În lumina acestor cerințe, instanța comunitară a admis deja că o excepție de nelegalitate poate fi invocată în mod implicit.

74. Trebuie subliniat că această recunoaștere nu afectează în niciun fel obligația de motivare a excepției de nelegalitate, din moment

30 — A se vedea în această privință Coutron, L., op. cit., p. 102-104.

31 — A se vedea în special Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2001, X/BCE (T-333/99, Rec., p. II-3021, punctele 115-117), și Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2005, Corsica Ferries Franța/Comisia (T-349/03, Rec., p. II-2197, punctele 179 și 180). A se vedea de asemenea Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 19 octombrie 2006, De Smedt/Comisia (F-59/05, RecFP, p. I-A-109 și II- 409, punctul 77).

32 — Hotărârea Tribunalului X/BCE, citată anterior (punctul 115 și următoarele).

33 — Curtea a hotărât astfel că cererea de sesizare a instanței este cea care determină cadrul unui litigiu și că o excepție de nelegalitate este inadmisibilă în stadiul replicii [Hotărârea din 11 iulie 1985, Salerno și alții/Comisia și Consiliul (87/77, 130/77, 22/83, 9/84 și 10/84, Rec., p. 2523, punctul 37)]. A se vedea de asemenea Hotărârea Tribunalului din 27 septembrie 2005, Common Market Fertilizers/Comisia (T-134/03 și T-135/03, Rec., p. II-3923, punctul 51), confirmată prin Hotărârea Curții din 13 septembrie 2007, Common Market Fertilizers/Comisia (C-443/05 P, Rep., p. I-7209, punctele 106-110).

34 — A se vedea în special Hotărârea din 29 iunie 1994, Fiskano/Comisia (C-135/92, Rec., p. I-2885, punctele 31-33).

35 — Hotărârea din 18 octombrie 1979, GEMA/Comisia (125/78, Rec., p. 3173, punctul 26).

ce admitem că acest motiv reiese cu claritate din argumentația dezvoltată în cadrul cererii, chiar dacă reclamantul nu ar fi menționat în mod expres că invocă o excepție de nelegalitate în temeiul articolului 241 CE [36].

75. În definitiv, o excepție de nelegalitate implicită nu poate fi admisă de instanța comunitară decât în cazul în care argumentația în drept pe care se întemeiază este prezentată cu claritate și precizie în cererea formulată, astfel încât să nu existe îndoială că instanța a fost sesizată cu o excepție de nelegalitate în sensul articolului 241 CE [37]. Astfel, atunci când această condiție este îndeplinită, pârâta este în măsură să își susțină apărarea cu privire la contestația incidentă [38].

76. Dacă aplicăm aceste cerințe prezentei cauze, se impune constatarea că, după cum admit în esență Consiliul și Comisia, cele două motive invocate de Regatul Spaniei în cererea formulată, precum și argumentele pe care acestea se întemeiază, urmăresc, în prima etapă a raționamentului, să conteste cu precizie legalitatea articolelor 3, 4 și 6 din Regulamentul nr. 1954/2003, apoi, în a doua etapă a demonstrației, să solicite anularea Regulamentului nr. 1415/2004 *în măsura în care acesta pune în aplicare articolele 3 și 6 din primul regulament*.

77. În opinia noastră, contestarea pe cale incidentă a articolelor 3 și 6 din Regulamentul nr. 1954/2003, pus în aplicare de Regulamentul nr. 1415/2004, este, prin urmare, prezentă în cererea depusă de Regatul Spaniei, care cuprinde în acest sens o argumentație în drept clară și precisă.

78. De altfel, trebuie subliniat că din memoriul în apărare al Consiliului reiese că acesta a înțeles faptul că esența argumentației dezvoltate de Regatul Spaniei în cererea formulată constă în contestarea legalității articolelor 3 și 6 din Regulamentul nr. 1954/2003 [39]. Excepția de nelegalitate implicită are, prin urmare, un caracter cert pentru ambele părți.

79. Rezultă că, deși Regatul Spaniei nu a menționat în mod expres, în stadiul cererii,

36 — Hotărârea Tribunalului din 6 iunie 1996, Baiwir/Comisia (T-262/94, RecFP, p. I-A-257 și II-739, punctul 37). Potrivit Tribunalului, „jurisprudența permite să se considere că excepția de nelegalitate a fost invocată implicit, în măsura în care faptul că reclamantul invocă un astfel de motiv reiese cu destulă claritate din cerere”.

37 — A se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2001, Spruyt/Comisia (T-171/00, RecFP, p. I-A-187 și II-855, punctul 53), precum și Hotărârea Tribunalului din 26 februarie 2003, Nardone/Comisia (T-59/01, RecFP, p. I-A-55 și II-323, punctul 27). A se vedea de asemenea Coutron, L., op. cit., p. 103. Pentru un alt exemplu privind excepția de nelegalitate implicită, a se vedea Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2006, Carius/Comisia (T-173/04, RecFP, p. I-A-243 și II-1269, punctele 44-60).

38 — Astfel, în Hotărârea Spruyt/Comisia, citată anterior, Tribunalul a verificat dacă Comisia era în măsură să își exprime poziția, în cursul procedurii scrise, cu privire la excepția de nelegalitate implicită (punctele 54-61).

39 — A se vedea punctul 34 din prezentele concluzii.

faptul că invocă, în temeiul articolului 241 CE, un motiv întemeiat pe nelegalitatea articolelor 3 și 6 din Regulamentul nr. 1954/2003, excepția de nelegalitate în cauză poate fi considerată ca fiind conținută implicit în această cerere.

80. Această împrejurare nu permite, în opinia noastră, ca excepția de nelegalitate menționată să fie considerată tardivă și să fie declarată, pentru acest motiv, inadmisibilă.

81. Pe de altă parte, faptul că aceasta este o contestație parțială cu titlu incident a Regulamentului nr. 1954/2003 nu pare să se opună admisibilității acesteia.

82. Având în vedere cerința unui raport juridic direct între actul atacat cu titlu principal și cel contestat pe cale incidentă, nu i se poate imputa unui reclamant, în opinia noastră, faptul că a făcut dovada unui astfel de raport îndreptându-și, în principal, motivele invocate în susținerea excepției de nelegalitate împotriva dispozițiilor unei norme de bază, care sunt chiar cele puse în aplicare prin norma de executare.

83. Adăugăm că rațiunea principală care stă la baza jurisprudenței potrivit căreia anularea parțială a unui act comunitar nu este posibilă decât în măsura în care elementele a căror anulare este solicitată sunt detașabile de restul actului [40], respectiv imposibilitatea pentru instanța comunitară de a se pronunța *ultra petita* atunci când a fost sesizată cu o cerere de anulare parțială a unui act comunitar și constată că dispozițiile atacate sunt inseparabile de restul acestui act, nu se aplică excepției de nelegalitate. Într-adevăr, prin această cale legală poate fi invocată numai inaplicabilitatea actului contestat cu titlu incident, nu și anularea acestuia.

84. Aplicarea prin analogie a acestei jurisprudențe excepției de nelegalitate nu pare, prin urmare, relevantă.

85. În sfârșit, considerăm că faptul că Regatul Spaniei a invocat în mod formal, în memoriul în replică, o excepție de nelegalitate întemeiată pe articolul 241 CE împotriva Regulamentului nr. 1954/2003 nu înseamnă totuși că acesta contestă ansamblul dispozițiilor respectivului regulament. În conformitate cu argumentația dezvoltată în cadrul cererii de sesizare a instanței, motivele invocate de acesta rămân, într-adevăr, focalizate pe articolele 3 și 6 din regulamentul menționat.

40 — A se vedea în special Hotărârea Spania/Consiliul, citată anterior (punctul 9 și jurisprudența citată).

86. Având în vedere aceste elemente, apreciem că este admisibil ca Regatul Spaniei să invoce, în susținerea prezentei acțiuni în anulare, inaplicabilitatea articolelor 3 și 6 din Regulamentul nr. 1954/2003.

87. În opinia noastră, prezenta acțiune trebuie, prin urmare, să fie analizată ca întemeindu-se pe un motiv unic, respectiv excepția de nelegalitate a articolelor 3 și 6 din Regulamentul nr. 1954/2003, în susținerea căruia Regatul Spaniei dezvoltă două motive, respectiv, pe de o parte, încălcarea principiului nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate și, pe de altă parte, existența unui abuz de putere.

B — *Cu privire la temeinicia excepției de nelegalitate invocate de Regatul Spaniei*

88. Astfel cum am arătat anterior, Regatul Spaniei prezintă, în susținerea motivelor întemeiate pe încălcarea principiului nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate și pe existența unui abuz de putere, aceeași argumentație precum cea dezvoltată în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Spania/Consiliul, citată anterior.

89. Mai exact, în susținerea motivului întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate, Regatul Spaniei arată:

— pe de o parte, că perioada de referință 1998-2002, reținută în Regulamentul nr. 1954/2003 pentru a servi ca bază pentru calcularea efortului de pescuit, corespunde unei perioade în care acest stat membru era, spre deosebire de alte state membre, supus unui regim restrictiv ca urmare a aderării sale la Comunitatea Europeană, și

— pe de altă parte, că delimitarea zonei sensibile din punct de vedere biologic definite la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1954/2003, pentru care se aplică un regim specific al efortului de pescuit, coincide cu fosta zonă denumită „Irish Box”, în interiorul căreia Regatul Spaniei era de asemenea supus unui regim restrictiv.

90. În general, Regatul Spaniei consideră că regimul tranzitoriu căruia i-a fost supus ca urmare a aderării sale la Comunitate expira la 31 decembrie 2002 și că noul regulament nu ar fi trebuit să ia ca referință perioada 1998-2002. Într-adevăr, întrucât,

prin Regulamentul nr. 1954/2003, a reținut această perioadă în vederea evaluării efortului de pescuit, Consiliul ar fi menținut discriminarea existentă în reglementarea anterioară regulamentului menționat.

91. Regatul Spaniei apreciază de asemenea că situația specifică a flotei spaniole, decurgând din prevederile actului de aderare, nu a fost luată în considerare de Consiliu, fapt care ar constitui o încălcare a principiului nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate.

92. În ceea ce privește al doilea motiv, Regatul Spaniei susține că, prin adoptarea articolului 6 din Regulamentul nr. 1954/2003, Consiliul a săvârșit un abuz de putere în măsura în care obiectivul real al delimitării zonei sensibile din punct de vedere biologic nu ar fi conservarea puietului de merluciu, ci prelungirea restricțiilor care afectau deja flota spaniolă în zona „Irish Box".

93. Regatul Spaniei consideră astfel că, dacă obiectivul urmărit ar fi fost, în realitate, conservarea puietului de merluciu, ar fi trebuit aplicate măsuri identice celor prevăzute la articolul 6 din Regulamentul nr. 1954/2003 și în alte zone ale apelor occidentale. Pe de altă parte, Regatul Spaniei susține că adoptarea acestui tip de măsuri tehnice este reglementată de Regulamentul (CE) nr. 850/98 al Consiliului din 30 martie 1998 pentru conservarea resurselor de pescuit prin măsuri tehnice de protecție a puietului de organisme marine [41].

94. Aceste două motive au fost examinate în detaliu de avocatul general Léger în Concluziile prezentate în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Spania/Consiliul, citată anterior.

95. Subscriem acestei analize și ne permitem, prin urmare, să trimitem Curtea la punctele 41-81 din aceste concluzii.

96. Ne vom limita să menționăm aici următoarele elemente.

97. În ceea ce privește primul motiv, pare a fi justificat în mod obiectiv, în raport cu scopul garantării perenității resurselor piscicole, să se prevadă prin Regulamentul nr. 1954/2003, pentru toate statele membre, un regim care să limiteze efortul de pescuit pe baza efortului desfășurat de fiecare stat membru în cadrul activităților de pescuit respective, pe parcursul unei perioade anterioare recente cuprinse între 1998 și 2002. Regimul general

41 — JO L 125, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 4, p. 60.

de gestionare a efortului de pescuit prevăzut la articolul 3 din Regulamentul nr. 1954/2003 nu poate fi, prin urmare, calificat ca discriminatoriu.

98. În ceea ce privește zona sensibilă din punct de vedere biologic definită la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1954/2003, reiese din elementele dosarului că suprapunerea zonei menționate peste zona „Irish Box" este limitată, întrucât zona sensibilă din punct de vedere biologic acoperă mai puțin de jumătate din zona „Irish Box" [42]. În aceste condiții, cu greu se poate susține că regimul restrictiv căruia i-a fost supus Regatul Spaniei în zona „Irish Box" în temeiul Regulamentului nr. 685/95, în perioada 1998-2002, s-ar prelungi în detrimentul acestui stat membru prin articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1954/2003. În plus, metoda de evaluare a efortului de pescuit în zona sensibilă din punct de vedere biologic prevăzută la articolul menționat se întemeiază de asemenea pe un criteriu obiectiv, respectiv efortul de pescuit exercitat efectiv de navele cu o lungime totală de minimum 10 metri, ca medie anuală a perioadei 1998-2002, criteriu care, în plus, pare justificat în raport cu obiectivul limitării efortului de pescuit într-o zonă cu o mare concentrare de puiet de merluciu.

99. Apreciem, prin urmare, că primul motiv trebuie respins.

42 — A se vedea hărțile anexate la memoriul în duplică al Consiliului și la memoriul în intervenție al Comisiei, depuse în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Spania/Consiliul, citată anterior.

100. În ceea ce privește al doilea motiv, și în raport cu jurisprudența constantă a Curții, nu considerăm că adoptarea articolului 6 din Regulamentul nr. 1954/2003 constituie un abuz de putere din partea Consiliului [43].

101. Pe de o parte, într-adevăr, Regatul Spaniei nu demonstrează că regimul specific de gestionare a efortului de pescuit care se aplică în zona sensibilă din punct de vedere biologic ar fi fost adoptat, în principal, în alt scop decât cel care constă în favorizarea conservării puietului de merluciu.

102. Pe de altă parte, apreciem că nici împrejurarea că măsurile tehnice de protecție a puietului de organisme marine pot să fie prevăzute și de un alt regulament, nici faptul că pot exista alte zone sensibile din punct de vedere biologic nu demonstrează, în prezenta procedură, existența unui abuz de putere din partea Consiliului.

103. Rezultă că cel de al doilea motiv invocat de Regatul Spaniei în susținerea excepției de nelegalitate trebuie de asemenea, în opinia noastră, să fie respins.

43 — A se vedea în special Hotărârea din 13 noiembrie 1990, Fedesa și alții (C-331/88, Rec., p. I-4023, punctul 24), și Hotărârea din 22 noiembrie 2001, Țările de Jos/Consiliul (C-110/97, Rec., p. I-8763, punctul 137). Potrivit acestei jurisprudențe, „un act reprezintă un abuz de putere numai dacă rezultă din indicii obiective, pertinente și concordante că a fost adoptat în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective decât cele declarate sau de a eluda o procedură special prevăzută de tratat pentru a răspunde circumstanțelor cauzei".

104. Întrucât niciunul dintre motivele invocate în susținerea excepției de nelegalitate nu a fost reținut, această excepție, motiv unic pe care se întemeiază cererea de anulare îndreptată împotriva articolelor 1-6 din Regulamentul nr. 1415/2004, trebuie respinsă.

105. Rezultă, din ansamblul celor ce precedă că prezenta acțiune trebuie respinsă ca nefondată.

IV — Concluzie

106. Având în vedere considerațiile care precedă, propunem Curții:

— să admită excepția de nelegalitate invocată de Regatul Spaniei împotriva articolelor 3 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 1954/2003 al Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind gestionarea efortului de pescuit referitor la anumite zone și resurse de pescuit comunitare, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 685/95 și (CE) nr. 2027/95,

— să respingă acțiunea în anulare formulată de Regatul Spaniei și

— să oblige Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu articolul 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, Comisia Comunităților Europene urmând să suporte propriile cheltuieli de judecată, potrivit alineatului (4) al aceluiași articol.